

Els teus mateixos sentiments

Senyor, els camins de la vida
estan plens de sorpreses,
i més si anem per la perifèria
seguint les teves petjades;
perquè encara que intentem amagar-los
tard o d'hora es fan presents
aquells que estan condemnats,
per les nostres lleis i costums, a ser invisibles.

Dóna'ns els teus ulls, el teu cor, les teves entranyes,
la teva empatia i compassió més vives...
I allibera'ns de demanar-los i exigir-los
allò que no els dignifica:
que compleixin les nostres lleis estrictament.

Ajuda'ns, Senyor, a seguir els teus passos,
a deixar-nos sanar per sanar als germans...
I si brota l'agraïment,
que sigui des del fons:
lliure, sincer, espontani...
com el del leprós samarità.

(Florentino Ulibarri)
